

Kız ve Küçük Domuz

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Domuz

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir Cumartesi sabahı Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve kıvrıcık siyah saçlarına yeşil kurdeleler taktı. Bir çiftlik barınağını ilk kez ziyaret ediyordu. Yuvarlak yanakları heyecanla parlıyordu, çakıllı yolda seke seke ilerledi. "Bakalım bugün hangi hayvanlarla tanışacağım," dedi kendi kendine, koyu kahverengi gözleri ıslıl ıslıldı.

Bakıcı Rosa, Maya'yı sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. Üzerinde yeşil bir iş gömleği ve derin cepli kahverengi bir önlük vardı. "Atlarımız, keçilerimiz, tavuklarımız ve çok özel küçük bir domuzumuz var," dedi Rosa. Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi. "Bir domuz! Domuzu görebilir miyim?" diye sordu, bir çizmeden ötekine zıplayarak.

Rosa, Maya'yı yumuřak samanla dolu sıcakık bir ađıla g t rd . Daha koyu pembe lekeleri ve sarkık kulakları olan k   k pembe bir domuz tırıs tırıs yanlarına geldi.  zerinde minik piri  bir  ıngırak olan mavi bir kořum takımı vardı ve  ıngırak řıngırdıyordu. "Bu Pip," dedi Rosa. "Ge en bahar kurtarıldı. Bilirsin, domuzlar  ok akıllıdır." Maya dizlerinin  zerine   kt  ve Pip kıvrıcık kuyruđunu sallayarak elini kokladı.

Pip'in parlak kehribar rengi gözleri parladı ve Maya'nın avucuna burnuyla dokundu. "Senden hoşlandım," diye güldü Rosa. "Domuzlar meraklıdır ve oynamayı severler. Hatta bulmacaları bile çözebilirler!" Maya'nın gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi? Onunla bir oyun oynayabilir miyiz?" diye sordu. Rosa başını salladı. "Hadi Sam'i bulalım. Bir şeyler yapmakta çok iyidir."

Bakıcı Sam alet kulübesindeydi; lacivert bir tişört ve boynunda kırmızı bir bandana olan gri bir tulum giymişti. "Pip için bir oyun mu?" dedi, mavi gözleri ışıldayarak. "Tam da aklımda bir şey var!" Büyük bir top ve bir matkap çıkardı. "Bir ödül bulmacası ve yuvarlanan bir oyuncak yapabiliriz. Pip buna bayılacak."

Maya, Rosa ve Sam ahşap bir tezgâhın etrafında toplandılar. Sam plastik bir şişeye küçük delikler açtı. "İçine ödülleri saklayacağız," diye açıkladı. Maya elma dilimleri ve domuz yemi attı içine. "Pip ödülleri çıkarmak için şişeyi yuvarlamak zorunda kalacak," dedi Rosa. "Bu onun aklını meşgul eder ve bedenini hareket ettirir." Maya ellerini çırpı. "Pip çok mutlu olacak!"

Ağıla döndüklerinde Maya ödül şişesini samanın üzerine koydu. Pip'in sarkık kulakları dikildi. Şişeyi kokladı, sonra burnuyla itti. Şişe yuvarlandı ve bir ödül düştü! Pip onu mideye indirdi ve sevinçle homurdandı. "Hemen çözdü!" diye sevindi Maya. "Domuzlar şaşırtıcı problem çözücülerdir," dedi Rosa.

Sonra Sam büyük bir plaj topu çıkardı. Pip'in kıvrıkcık kuyruğu hızla sallandı. Topu burnuyla dürttü ve top ağılın içinde yuvarlandı. Maya peşinden koştu ve topu geri yuvarladı. Pip topu kovaladı, minik toynakları samanı savurdu. "Futbol oynuyor!" diye güldü Maya. Koşum takımındaki pirinç çingirak neşeyle şingirdadı.

Sonra Maya'nın aklına bir fikir geldi. "Hadi ağılın her yerine ödüller saklayalım!" dedi. Rosa ona bir avuç havuç parçası verdi. Maya bunları bir kovanın altına, bir kütüğün arkasına ve bir karton borunun içine sakladı. Pip ortalıkta tırıs tırıs dolaştı, koklayıp burnunu çekti. Bütün ödülleri tek tek buldu! "Tam bir dedektif gibi!" dedi Maya.

Sam, Maya'ya bir ip ve ıngırakla sallanan bir oyuncak yapmayı gsterdi. Onu bir direęe baęladılar. Pip ıngıraęa burnuyla vurdu ve ıngırak aldı. Tekrar tekrar vurdu ve neşeli bir melodi oluřturdu. "Mzik yapıyor!" diye kıkırdadı Maya. Pip homurdandı ve daha fazla oyun iin ona burnuyla dokundu.

Maya samanının üzerine oturdu ve Pip yanına kıvrıldı. Sıcak pembe bedeni insana huzur veriyordu. "Domuzlar çok zeki," dedi yumuşak bir sesle. "Tıpkı bizim gibi duyguları var. Pip oynarken mutlu oluyor." Rosa başını salladı. "İşte bu yüzden nezaket önemlidir. Her hayvan bir bireydir." Maya Pip'in sarkık kulağını kaşdı ve Pip memnuniyetle iç çekti.

Öğleden sonra güneşi ağılı altın rengine boyadı. Maya, Rosa ve Sam, Pip oyuncaklarıyla oynarken onunla oturdular. "En çok ödül bulmacasını seviyor," diye gözlemledi Maya. "Ve topu," diye ekledi Sam. Pip homurdandı ve topu Maya'ya yuvarladı. Maya topu geri yuvarladı ve birlikte oynadılar. "Dostluk en güzel oyun," dedi Maya.

Güneş batmaya başlarken Maya, Pip'e nazıkçe sarıldı. "Geri gelip seninle yine oynayacağım," diye söz verdi. Pip yumuşak burnuyla onun yanağına sokuldu. Rosa gülümsedi. "Bugün gerçek bir dost edindin. Ve önemli bir şey öğrendin: çiftlik hayvanları akıllıdır ve ilgimize layıktır." Maya başını salladı, kalbi huzurla doldu.

Eve dönerken Maya, Pip'in parlak gözlerini ve neşeli homurtularını düşündü. Bulmacaları nasıl çözdüğünü ve top oynadığını hatırladı. "Domuzlar da köpekler kadar akıllı," dedi annesine. "Ve nezaket onları gülümsetiyor." Annesi ona gülümsedi. "Bugün bir fark yaratmışsın gibi görünüyor."

O gece Maya, Pip'in mavi kořum takımı ve pırınç ıngırağıyla bir resmini çizdi. Resmi duvarına astı. "Yine ziyarete gitmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı. Topları yuvarlamayı, ödülleri saklamayı ve sevinle homurdanan küçük bir domuzu hayal etti. Küçük özen eylemleri ikisine de büyük gülümsemeler getirmişti.

Ertesi hafta sonu Maya, yaptığı yeni bir oyunla barınağa döndü: tenis toplarının altında ödülleri olan bir muffin kalıbı. Pip kokladı ve topları tek tek kaldırdı. "Sen dâhi bir domuzsun!" diye güldü Maya. Rosa ve Sam sevinçle bağırıldılar. Ve Maya, her hayvanın zeki bir birey olduğunu ve nezaketin her günü daha parlak yaptığını biliyordu.